

Sygn. akt IV CSK 217/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku M. M. i Z. M.
przy uczestnictwie [...] U. [...] w G. i Gminy Miasta G.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 sierpnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt XVI Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestnika postępowania Gminy Miasta G. kwotę 600 (sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawcy M. M. i Z. M. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 listopada 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sformułowane w skardze kasacyjnej, które w istocie zmierza do podważenia oceny dowodów oraz dokonanych w sprawie ustaleń na podstawie zastosowanych domniemań faktycznych przez sądy *meriti*, co w pozostaje poza kontrolą kasacyjną ze względu na regulację zawartą w art. 398³ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Nie można również przyjąć, aby skarga kasacyjna była oczywiście uzasadniona, co ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających na oparciu orzeczenia na niewątpliwie sprzecznej z niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo wydanego w wyniku

oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej powinien zawierać przekonujący wywód prawny wykazujący taki stan rzeczy w odniesieniu do zaskarżonego skargą kasacyjną orzeczenia. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ogóle pomija wykazanie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Na wniosek uczestnika postępowania Gminy Miasta G., zawarty w pisemnej odpowiedzi na skargę kasacyjną - wniesionej we właściwym terminie - orzeczono o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym na podstawie 520 § 3 w zw. z art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. przy uwzględnieniu § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 7 pkt 1, § 6 pkt 5 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

aw

jw